

Π.Ο.Π.Ο.Κ.Π.

34^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ 20 & 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

ΕΙΣΗΓΗΣΗ Δ.Σ.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σας καλωσορίζουμε στο 34ο Τακτικό μας Συνέδριο και σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας.

Παρότι η περίοδος διεξαγωγής του Συνεδρίου μας – προγραμματισμένου από το Μάρτιο – συμπίπτει με την προεκλογική περίοδο των βουλευτικών εκλογών της 7^{ης} Ιουλίου, αποφασίσαμε ότι δεν συντρέχει λόγος να αναβληθεί. Τουναντίον, θεωρήσαμε υποχρέωσή μας να παρουσιάσουμε όπως κάθε χρόνο μια συνοπτική εικόνα της πραγματικής κατάστασης που επικρατεί τη δεδομένη στιγμή στους φορείς κοινωνικής πολιτικής.

Λόγω όμως της συγκεκριμένης συγκυρίας, θεωρήσαμε ακόμη μεγαλύτερη υποχρέωση την ανάδειξη όχι απλά του θεσμικού αλλά του πολιτικού πλαισίου που διέπει και προσδιορίζει διαχρονικά τις αποφάσεις των κομμάτων εξουσίας και των «δορυφορικών» τους πολιτικών σχηματισμών, για ότι αφορά στην ασφαλιστική και την προνοιακή πολιτική. Ιδιαίτερα κατά την τελευταία δεκαετία, αυτό το ουσιαστικά κοινό πολιτικό τους πλαίσιο θα μπορούσε σχηματικά να περιγραφεί σαν τυφλή εφαρμογή και υλοποίηση των δεσμεύσεων απέναντι στην Ε.Ε. Δεσμεύσεων οι οποίες σε μεγάλο βαθμό επιβάλλονται μεν από τις μνημονιακές συμβάσεις αλλά που στην ουσία απορρέουν και εκφράζουν το βασικό πυρήνα των αντιλήψεων και των σχετικών συνθηκών που διέπουν τη λειτουργία και το γενικότερο αντιλαϊκό προσανατολισμό της.

Κατά συνέπεια, οι επερχόμενες εκλογές και η ρητορική των δήθεν διαφορών σε ιδεολογικό και πολιτικό επίπεδο αποτελούν μια ακόμη μεγάλη παγίδα για ολόκληρο τον κόσμο της εργασίας. Μέσω άγριας χειραγώγησης καλείται να επιλέξει μεταξύ «Σκύλας» και «Χάρυβδης», αναπαράγοντας με την ψήφο του τις πολιτικές της φτώχειας, της εξαθλίωσης και του ξεπουλήματος της χώρας σε όλα τα επίπεδα. Ουσιαστικά νομιμοποιεί τη συζήτηση που «παραδοσιακά» ανοίγει την επομένη των εκλογών γύρω από την «καμένη γη, τα δημοσιονομικά ελλείμματα και τις καθυστερήσεις στο πρόγραμμα των «μεταρρυθμίσεων», για να καταλήξει σταδιακά σε ένα ακόμη μνημόνιο (ανεξάρτητα πως θα το ονομάσουν). Τα «παπαγαλάκια» εξωτερικού και εσωτερικού προλειαίνουν γι' αυτό το έδαφος.

Ειδικότερα στο χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης θεωρούμε ότι, ο αρχικός σχεδιασμός υπηρετείται στο ακέραιο και με ελάχιστα πισωγυρίσματα – που αφορούν κυρίως την πολιτική διαχείριση του ζητήματος – λαμβάνοντας κατά κάποιο τρόπο έναν «step by step» χαρακτήρα μεταξύ διαδοχικών κυβερνήσεων. Στο περυσινό μας Συνέδριο είχαμε αναφερθεί στο συγκεκριμένο ζήτημα, αναφέροντας μεταξύ άλλων τα εξής :

«Καταστατικό χάρτη αυτής της μετάλλαξης (του Ασφαλιστικού Συστήματος) αποτελεί ο ν.4387/16 που συμπυκνώνει, ομογενοποιεί και εξελίσσει προς τη συγκεκριμένη κατεύθυνση ολόκληρη την αντιασφαλιστική νομοθεσία των τελευταίων δεκαετιών. Το σύστημα των τριών πυλώνων για το οποίο ουσιαστικά συμφωνούν η Κυβέρνηση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα περισσότερα κόμματα του σημερινού Κοινοβουλίου, εν συντομία μπορεί να περιγραφεί ως εξής :

Ο πρώτος πυλώνας αφορά στον σημερινό ΕΦΚΑ (εθνική & ανταποδοτική σύνταξη, η δεύτερη χρηματοδοτούμενη αποκλειστικά από τις εισφορές – θα αναφερθούμε ξανά παρακάτω στις εισφορές). Ο ρόλος και το ειδικό του βάρος στο σύστημα δυνητικά θα υποβαθμίζεται, όπως και η συμμετοχή των παροχών του στη διαμόρφωση της συνολικής συνταξιοδοτικής παροχής. Ο δεύτερος αφορά στο σημερινό ΕΤΕΑΕΠ (επικουρική και εφάπαξ – κεφαλαιοποιητικό σύστημα) και στα επίσης υφιστάμενα Επαγγελματικά Ταμεία. Εδώ θα δοθεί η δυνατότητα επιλογής αλλά υποχρεωτικής υπαγωγής σε ένα από τα δύο, με την επαγγελματική ασφάλιση να παραδίδεται πλέον και τυπικά σε ιδιωτικά εταιρικά σχήματα, ενώ ότι μείνει από το ΕΤΕΑΕΠ δυνητικά θα ενσωματωθεί στον ΕΦΚΑ. Ο τρίτος πυλώνας αφορά στα ατομικά συνταξιοδοτικά προγράμματα των ασφαλιστικών εταιριών.

Αυτή είναι πάνω κάτω η συνολική εικόνα και βέβαια οφείλουμε να τονίσουμε ότι, ουσιαστικά αυτό για το οποίο θριαμβολογεί και επιάρεται η σημερινή Κυβέρνηση – πέρα από τα μυθεύματα περί πλεονασμάτων και βιωσιμότητας του συστήματος – δηλαδή για την ψήφιση και εφαρμογή του συγκεκριμένου θεσμικού πλαισίου, αποτελεί «υποπολλαπλάσιο» εκείνου που ο ΣΥΡΙΖΑ σωστά χαρακτήριζε ταφόπλακα του Δημόσιου χαρακτήρα της Ασφάλισης (αναφερόμαστε στο νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη και διευκρινίζουμε ότι και οι προηγούμενοι το νόμο Κατρούγκαλου είχαν κατά νου αλλά δεν τα κατάφεραν, αφήνοντας το ΣΥΡΙΖΑ να τους πάρει τη «δόξα»). Είναι λοιπόν η σημερινή Κυβέρνηση η οποία με τη στήριξη της Ν.Δ και του ΠΑΣΟΚ το καλοκαίρι του 2015 δεσμεύτηκε «μνημονιακά» και στη συνέχεια νομοθέτησε το ν.4387/16 κάνοντας όλη τη βρώμικη δουλειά και βάζοντας τα θεμέλια της πλήρους εξατομίκευσης και ιδιωτικοποίησης, με την εθνική σύνταξη στο ρόλο του «φερετζέ» για τον δήθεν δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος και τις δήθεν «καθορισμένες παροχές».

Αν λάβουμε δε υπόψη μας τον ΣΕΒ και το ρόλο «λαγού» που συνήθως αναλαμβάνει, οι τελευταίες προτάσεις του είναι : «να καταργηθούν οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων (6,67% επί του μικτού μισθού)» ενώ η έρευνα της διαΝΕΟσις στην οποία στηρίζεται, εκτός των υπολοίπων προτάσεων που οι περισσότερες αποτελούν παραλλαγές όλων όσων εξελίσσονται σαν απόρροια του ν. 4387/16, περιλαμβάνει και τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών, αρχικά από 13,33% σε 12%. Αναφέρεται επίσης ότι : «Ειδικότερα, η κατάργηση των εισφορών των εργαζομένων, ταυτόχρονα με τη μείωση του αφορολογήτου, διατηρεί ανέπαφο το διαθέσιμο εισόδημα των μισθωτών, και, συνεπώς, συντελεί στην αποδοχή από την κοινωνία της αναγκαίας επέκτασης της φορολογικής βάσης.»

Μ' ένα σμπάρο δηλαδή δυο τρυγόνια. Από τη μια συρρίκνωση του πρώτου πυλώνα (κύρια σύνταξη) με παγίωση για τους σημερινούς εργαζόμενους, κυρίως τους νέους, ατομικής, ιδιωτικής ασφαλιστικής «κουλτούρας» κι απ' την άλλη ροκάνισμα της σημερινής κράτησης του 6,67% που υποτίθεται θα λαμβάνουν στο χέρι (αύξηση του ονομαστικού μισθού), μέσω της ήδη ψηφισμένης ή και της περαιτέρω μείωσης του αφορολόγητου. Επομένως θα είναι μέρος του σημερινού διαθέσιμου εισοδήματος, το οποίο προφανώς δεν μένει ανέπαφο όπως διατείνονται, αυτό που θα υποχρεωθεί ο εργαζόμενος να καταβάλει στην ατομική του μερίδα προκειμένου να θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Στην εξίσωση βέβαια δεν μπαίνουν – ή μπαίνουν αρνητικά – οι σημερινοί συνταξιούχοι, αφού η προφανής απώλεια εσόδων από την κατάργηση των εισφορών των εργαζόμενων, θα μειώσει την ανταποδοτική τους σύνταξη. Η συγκεκριμένη απώλεια δε, (2,1 δις – προϋπολογισμός ΕΦΚΑ 2018) δεν προβλέπεται να αναπληρωθεί από κρατική επιχορήγηση αφού αυτή υποχρεωτικά βαίνει μειούμενη λόγω των μνημονιακών δεσμεύσεων όπως σωστά έχει αναφέρει η κα Αχτσιόγλου. Πρόσφατα δε παραδέχθηκε ότι : «Από το 2026 και μετά η κρατική χρηματοδότηση θα κατευθύνεται αποκλειστικά στην κάλυψη της εθνικής σύνταξης όπως έχει θεσμοθετηθεί με τον Ν. 4387/16 (4,8% του ΑΕΠ), ενώ ολόκληρη σχεδόν η δαπάνη της ανταποδοτικής σύνταξης θα μπορεί να καλύπτεται από τις εισφορές».

Η μόνιμη υστέρηση εσόδων βέβαια σχετικά με τις ανάγκες χρηματοδότησης της ανταποδοτικής σύνταξης δεν αφορά μόνο στην περίπτωση της κατάργησης που προτείνει ο ΣΕΒ, αφού έτσι κι αλλιώς τα συνολικά έσοδα από εισφορές ακόμη και με τη σημερινή τους διάρθρωση είναι αδύνατο να καλύψουν πλήρως αυτές τις ανάγκες. Εκτός κι αν λάβουμε σοβαρά υπόψη μας τα λεγόμενα της κας Υπουργού ότι : «Το μέσο εισόδημα από συντάξεις εκτιμάται ότι σταθερά θα υπερβαίνει το 90% του αντίστοιχου εισοδήματος του μέσου μισθού, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής για κάθε ηλικιωμένο, εφόσον βέβαια συνοδευτεί από βελτίωση του επιπέδου των αμοιβών και συνδυαστεί με πρόσθετες μεταβιβαστικές πληρωμές του κράτους από τον κοινωνικό προϋπολογισμό». Ποιος θα είναι όμως ο μέσος μισθός και κυρίως πως θα υπάρξει πρόσθετη χρηματοδότηση όταν η ίδια παραδέχεται πως αυτό παραβιάζει το υφιστάμενο πολιτικό πλαίσιο και τις άμεσες αλλά και μακροπρόθεσμες μνημονιακές δεσμεύσεις? Είναι δε το ίδιο πολιτικό πλαίσιο που συναρτά και συνδέει το ιδεολόγημα της ανάπτυξης με τη συρρίκνωση και όχι τη βελτίωση του επιπέδου των αμοιβών.

Ανεξάρτητα πάντως από επιμέρους προτάσεις και προσεγγίσεις, αυτό που αποτελεί διαχρονική επιδίωξη του ΣΕΒ είναι να επιβάλλει το σκληρό διεκδικητικό του πλαίσιο, σε συνεργασία με τις κυβερνήσεις και κάθε άλλου είδους θεραπαινίδα των ωμών συμφερόντων του, το οποίο αφορά στην οριστική κατάργηση τόσο των εργατικών όσο και των εργοδοτικών εισφορών. Φτάνει δε στο σημείο έστω και με τον τρόπο που αναφέραμε να «δίνει» δήθεν το κομμάτι του 6,67% των εργατικών εισφορών σαν κατοχυρωμένη «οιονεί» μισθολογική παροχή, προκειμένου να το ξεχωρίσει από το υπόλοιπο και μεγαλύτερο κομμάτι του 13,33% των εργοδοτικών εισφορών. Αυτό δεν το θεωρεί μισθό ούτε κατοχυρωμένη παροχή υπέρ των εργαζόμενων και εντέχνως το βαφτίζει επιχορήγηση άρα επιβάρυνση της επιχείρησης (μη μισθολογικό κόστος), για να απαιτήσει στη συνέχεια την πλήρη κατάργησή του.»

Αυτά λοιπόν λέγαμε τον Ιούνιο του 2018 τονίζοντας επίσης ότι, η κατάργηση των εργοδοτικών εισφορών καταργεί και τον ταξικό χαρακτήρα του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης. Κατά τη διάρκεια του τελευταίου δωδεκάμηνου «λάβαμε» και τις εξής επιπλέον επιβεβαιώσεις :

- 1) Σε πρόσφατη – μετά τις ευρωεκλογές - δήλωσή του ο κος Μηταράκης, αρμόδιος αναπληρωτής τομεάρχης της Ν.Δ ανέφερε ότι, «ο δεύτερος πυλώνας πρέπει να γίνει κεφαλαιοποιητικός, παραμένοντας, όμως, υπό τη ρυθμιστική ευθύνη της πολιτείας. Από εκεί και πέρα, ο κάθε ασφαλισμένος θα έχει το δικό του ατομικό λογαριασμό. Θα ξεκινήσουμε από τους νέους ασφαλισμένους, καθώς, ξεκινώντας από τους νέους ασφαλισμένους, το κόστος μετάβασης θα είναι διαχειρίσιμο σε βάθος δεκαετιών. Επιπλέον, ο ασφαλισμένος θα έχει βαθμούς ελευθερίας. Για παράδειγμα, θα διατηρεί το δικαίωμα να διαλέξει το φορέα ασφάλισής του ανάμεσα στον κρατικό πάροχο, σε επαγγελματικά Ταμεία ή ασφαλιστικές εταιρείες και θα έχει τη δυνατότητα να διαλέξει επενδυτικές στρατηγικές εντός καθορισμένων πλαισίων. Ο τρίτος πυλώνας δεν είναι τόσο διευρυμένος στην παρούσα φάση. Στο πλαίσιο αυτό, το κράτος πρέπει να δώσει φορολογικά κίνητρα, εξαιρώντας τις καταβολές στον τρίτο πυλώνα από το φορολογητέο εισόδημα, όπως γίνεται σε όλες τις προηγμένες χώρες και να δώσει, έτσι, χώρο στον τρίτο πυλώνα». Από την πλευρά του ο πρόεδρος του ΣΕΒ, Θ. Φέσσας δηλώνει ότι, «το ασφαλιστικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο χωρίς κεφαλαιοποιητικό πυλώνα και πως ο ΣΕΒ, μαζί με τους υπόλοιπους κοινωνικούς εταίρους, έχει αναθέσει σε ομάδα αναλογιστών τη μελέτη για ένα νέο επαγγελματικό ταμείο για όλους τους μισθωτούς». Στους «υπόλοιπους κοινωνικούς εταίρους» δε, συμπεριλαμβάνεται και η ξεπουλημένη από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ του Παναγόπουλου, η οποία μάλιστα πρωτοστατεί στη δημιουργία του.*
- 2) Σχετικά με τις ασφαλιστικές εισφορές ο κος Μηταράκης δηλώνει τα εξής : «Επίσης, βασική προτεραιότητά μας είναι η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 25%, δηλαδή από το 20% που είναι σήμερα η κύρια σύνταξη, να μειωθεί στο 15%, αναλογικά για εργοδότες και εργαζόμενους. Αυτή*

η πρωτοβουλία θα μειώσει το μη μισθολογικό κόστος των ελληνικών επιχειρήσεων που είναι ιδιαίτερα υψηλό και θα αυξηθεί το πραγματικό εισόδημα όλων των εργαζομένων με τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, οι οποίες παρακρατούνται από το μικτό μισθό».

- 3) Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), οι δαπάνες που συνδέονται με τη γήρανση του πληθυσμού - που περιλαμβάνουν ιδίως τις δαπάνες για συντάξεις καθώς και τις δαπάνες για υγειονομική περίθαλψη και μακροχρόνια φροντίδα - προβλέπεται να μειωθούν στην Ελλάδα κατά 4,6% του ΑΕΠ έως το 2040 και κατά 6,4% του ΑΕΠ έως το 2070. Επίσης, σε πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη γήρανση του πληθυσμού στην Ευρώπη αναφέρεται ότι, «η συνταξιοδοτική δαπάνη στην Ελλάδα ως ποσοστό του ΑΕΠ, μετά την κορύφωσή της το 2016 (17,3%), προβλέπεται να αποκλιμακωθεί ραγδαία και να διαμορφωθεί σε 10,6% του ΑΕΠ το 2070, καταγράφοντας τη μεγαλύτερη πτώση μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Δηλαδή, ακόμη κι αν θεωρήσουμε ότι παραμένει σταθερός ο απόλυτος αριθμός των συνταξιούχων, με βάση τα σημερινά δεδομένα το 2070 η μέση σύνταξη θα διαμορφωθεί περίπου στο μισό της σημερινής. Στην πραγματικότητα βέβαια υπάρχει αυξητική τάση σχετικά με τον αριθμό των συνταξιούχων, επομένως η μοναδική συνταξιοδοτική παροχή ουσιαστικά θα ταυτίζεται με την εθνική σύνταξη.

Αυτό λοιπόν είναι κατά την άποψή μας το σήμερα κι έτσι προδιαγράφεται το αύριο και το μεθαύριο της Κοινωνικής Ασφάλισης, σύμφωνα τόσο με τα πεπραγμένα όσο και με τα άμεσα μελλοντικά σχέδια Κυβέρνησης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Για να περιγράψουμε δε το μέγεθος του εμπαιγμού και της κοροϊδίας προς την ελληνική κοινωνία, σταχυολογήσαμε δύο εκατέρωθεν πρόσφατες δηλώσεις τους :

Ν.Δ. δια του κου Μηταράκη : «Το σημερινό ασφαλιστικό που εφαρμόζει η Ελλάδα, είναι ασφαλιστικό Πινοσέτ»

Κυβέρνηση λίγες μέρες αργότερα : «Οι προτάσεις του κου Μητσοτάκη είναι σαφέστατες. Πρόκειται για το διαβόητο ασφαλιστικό Πινοσέτ»

Δεν χρειάζεται λοιπόν να φάμε ολόκληρη τη «σούπα» - ούτε τη μία ούτε την άλλη - για να καταλάβουμε πως είναι «ξινισμένες». Το διαπιστώνουμε από την πρώτη κουταλιά!

Περνάμε τώρα σε μια σύντομη περιγραφή της κατάστασης που επικρατεί στους επιμέρους φορείς, κάνοντας την εξής διαπίστωση : Ο ΕΦΚΑ, το ΕΤΕΑΕΠ, ο ΟΠΕΚΑ, ο ΕΟΠΥΥ και οι «πετσοκομμένοι» από αρμοδιότητες τ. ΟΕΕ & τ. ΟΕΚ (μετά τη βίαιη κατάργησή τους το 2012 ενσωματώθηκαν στον ΟΑΕΔ), δεν αποτελούν μόνο οργανισμούς «κομμένους και ραμμένους» στα μέτρα και στα πλαίσια της εφαρμογής και της υλοποίησης αυτών των πολιτικών αλλά και στυγνές «εργασιακές γαλέρες». Αποτελούν επίσης οργανισμούς υπό συνεχή «διαμόρφωση», λειτουργώντας ουσιαστικά σαν «πιλότοι» για την εφαρμογή των νέων διοικητικών και οργανωτικών προτύπων στο δημόσιο, στη λογική του αυταρχισμού, της απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων και του περιορισμού βασικών τους αρμοδιοτήτων.

ΕΦΚΑ

Όπως αποδείχθηκε στην πράξη ο συγκεκριμένος φορέας δεν υφίσταται παρά μόνο στο επίπεδο της εφαρμογής των άμεσων μνημονιακών υποχρεώσεων της Κυβέρνησης, με κάθε κόστος και με κάθε μέσο. Αναφερόμαστε στις άγριες περικοπές των παροχών μέσω του νέου τρόπου υπολογισμού των νέων και του επανυπολογισμού των παλαιών συντάξεων. Γι αυτά αγωνιούσαν δύομιση χρόνια τώρα τόσο η Πολιτική Ηγεσία όσο και η Διοίκηση. Πρέπει όμως να τονίσουμε ότι, προς το παρόν διακρίνουμε μόνο την κορυφή του παγόβουνου, αφού όπως είπαμε και παραπάνω η νέα «αρχιτεκτονική» του συστήματος δηλαδή ο κεφαλαιοποιητικός του χαρακτήρας και ο δραστικός περιορισμός της εγγύησης των παροχών από το κράτος, κρύβει μεσοπρόθεσμα δυσάρεστες εκπλήξεις ασφαλισμένους και συνταξιούχους. Το ίδιο ισχύει για διατάξεις που αφορούν συγκεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων που πολλές φορές περνούν «στα ψιλά», όπως π.χ. η κατάργηση της Ειδικής Προσαύξησης ΤΣΜΕΔΕ όπου ο δικαιούχος για 35 χρόνια ασφάλισης λάμβανε επιπλέον περίπου 1200 ευρώ και τώρα αυτό μειώθηκε κατά περίπου 70%! (κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με την Μονοσύνταξη στο ΤΣΑΥ η οποία όμως καταργείται τέλος του 2019). Η πλήρης κατάργηση του ν. 4387/16 και κάθε άλλης αντιασφαλιστικής νομοθεσίας παραμένουν επομένως από τις πλέον βασικές και κρίσιμες διεκδικήσεις ολόκληρου του εργατικού κινήματος.

Ταυτόχρονα φρόντισαν να στήσουν τη «βιτρίνα» της ενοποίησης, η οποία εκ των πραγμάτων όπως τους είχαμε προειδοποιήσει περιορίζεται στις κεντρικές υπηρεσίες και στα γραφεία των εννέα (9) νέων γεν. διευθυντών που τοποθέτησε η Διοίκηση κατ' εντολή του υφυπουργού Τ. Πετρόπουλου. Γενικά δε στην περίπτωση των τοποθετήσεων στις θέσεις ευθύνης, χωρίς να γενικεύουμε ή να αφορίζουμε, οι επιλογές δεν μπορεί παρά να προκαλούν σοβαρές επιφυλάξεις από τη μεριά μας, δεδομένων των δεκάδων αυθαιρεσιών και της αδιαφάνειας στη διαχείριση του προσωπικού ήδη από το καλοκαίρι του 2016, πριν δηλαδή από την έναρξη λειτουργίας του ΕΦΚΑ την 01/01/2017. Αυθαιρεσία και αδιαφάνεια που νομιμοποιήθηκαν και έλαβαν θεσμικό χαρακτήρα με την ψήφιση ειδικών νόμων με τους οποίους όλες οι σχετικές αρμοδιότητες συγκεντρώθηκαν άμεσα ή έμμεσα στο πρόσωπο του κου Πετρόπουλου, αναστέλλοντας ουσιαστικά τις σχετικές διατάξεις του υπαλληλικού κώδικα. Γι αυτό μιλήσαμε παραπάνω για «πιλοτική» οργάνωση και λειτουργία των νέων οργανισμών.

Όσο για το οργανόγραμμα το οποίο βέβαια ολοκληρώθηκε δύο χρόνια μετά τον αρχικό προγραμματισμό, αποτελεί προϊόν μιας «κομπογιαννίτικης» πρακτικής για την κατά παραγγελία δημιουργία ενός υδροκέφαλου, αθηνοκεντρικού, δυσλειτουργικού φορέα, ερήμην βέβαια των εργαζόμενων αλλά και της κοινής λογικής. Ακόμη όμως πιο ανησυχητικός είναι ο σχεδιασμός (ή ορθότερα η ανυπαρξία σχεδιασμού), για την πλήρη εφαρμογή του. Εκτός αν πιστεύουν ότι θα πάρουμε στα σοβαρά αυτό που ειπώθηκε στη σχετική επιτροπή για το αρχικό στάδιο εφαρμογής και αφορά στην υποχρέωση των υπαλλήλων στη χρήση σχετικού εγχειριδίου που θα περιλαμβάνει τις διατάξεις ΟΛΩΝ των ενοποιημένων ταμείων. Δηλαδή ο συνάδελφος π.χ. του πρώην ΟΓΑ θα έχει μπροστά του στο γκισέ τον ασφαλισμένο του πρώην ΙΚΑ, ΟΑΕΕ κ.λ.π. και θα ψάχνει το «usermanual», προκειμένου να τον εξυπηρετήσει. Αλήθεια αυτοί που το σκέφτηκαν έχουν ποτέ βρεθεί στην «πρώτη γραμμή» της εξυπηρέτησης;

Ωστόσο παρά τις αντιρρήσεις και τις διαμαρτυρίες μας, προχώρησαν στη δημιουργία της πρώτης Τοπικής Διεύθυνσης στην Τρίπολη, όπου όπως ήταν αναμενόμενο αποδείχθηκε «μηδενικού αθροίσματος» και ουσιαστικά αποτελεί συστέγαση υπηρεσιών των επιμέρους ασφαλιστικών ταμείων.

Παρά τις βαρύγδουπες λοιπόν εξαγγελίες και δηλώσεις, ο ΕΦΚΑ έως σήμερα απέτυχε πλήρως στους οργανωτικούς και υποτίθεται «αντιγραφειοκρατικούς» ιδρυτικούς του στόχους, δηλαδή:

- Να ενοποιήσει τα εντασσόμενα ταμεία με κοινό κανονισμό παροχών και ενιαίες πλατφόρμες εφαρμογών. Για να επιτευχθεί αυτό θα έπρεπε να έχει προηγηθεί ομογενοποίηση φορέων, κάτι που ακόμη δεν έχει συμβεί αλλά είναι και πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί άμεσα όπως είχαμε προειδοποιήσει εξ αρχής.
- Να απαλλάξει τους ασφαλισμένους από τη γραφειοκρατία και περιττές μετακινήσεις. Η ανύπαρκτη ουσιαστικά ενοποίηση, η οποία κουκουλώνεται κάτω από την ενιαία ταμπέλα του ΕΦΚΑ, δημιουργεί πολλαπλάσια προβλήματα στην εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων, αφού η ψευδαίσθηση ότι κάθε υπάλληλος του ΕΦΚΑ έχει πρόσβαση σε όλα τα εντασσόμενα ταμεία, ταλαιπωρεί χιλιάδες πολίτες και υπαλλήλους. Δεν υπάρχει ακόμη ενιαία πλατφόρμα ασφαλιστικής ικανότητας, η οποία θα επέτρεπε την κατάργηση των βιβλιαρίων, τα οποία έχουν εξαντληθεί και αντικαθίστανται από τους υπαλλήλους - κατόπιν εντολής της Διοίκησης - με χαρτοκοπτικές δημιουργίες και συνθέσεις!!! Η δε ενιαία εφαρμογή του Μητρώου, επειδή στήθηκε βιαστικά, δημιούργησε τεράστια προβλήματα στους ασφαλισμένους, πολλοί από τους οποίους βρέθηκαν με διπλές ή συγχωνευμένες εγγραφές με συνωνύμους. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι πολλές επείγουσες διαδικασίες όπως έκδοση συνταξιοδοτικών αποφάσεων, πρόσληψη σε εργασία, υποβολή ΑΠΔ, απόδοση ασφαλιστικής ικανότητας κ.α. δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν.
- Να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ή τουλάχιστον την προσδοκία για τη δημιουργία μιας σύγχρονης δημόσιας υπηρεσίας, αποτελεσματικής και επαρκούς, με στοιχειώδη υλικοτεχνική υποδομή, εξοπλισμό και εργαλεία δουλειάς, όπως ολοκληρωμένες ηλεκτρονικές διασυνδέσεις και αξιόπιστα μηχανογραφικά συστήματα. Η δε ανεπάρκεια σε πλήρεις και ξεκάθαρες ηλεκτρονικές εφαρμογές, όπως π.χ. αυτές που απαιτούνταν για το Κοινωνικό Μέρισμα, δεν δημιουργεί συνθήκες ίσων ευκαιριών για τους πολίτες, πολλοί από τους οποίους μένουν «εκτός νυμφώνα» αν και το δικαιούνταν.
- Να εξασφαλίσει επαρκή χρηματοδότηση, αφού είναι σε όλους γνωστό ότι ο «πλεονασματικός» ΕΦΚΑ στηρίζεται στον κωδικό των «μικροεξόδων» για να καλύψει τις βασικότερες των αναγκών του. Προκαλούν πραγματικά θλίψη οι ελλείψεις ακόμη και των πλέον αναγκαίων μέσων και υλικών όπως το εκτυπωτικό χαρτί, η μελάνη των εκτυπωτών κλπ.
- Να εξασφαλίσει αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους. Αντίθετα, μας θεώρησαν κι εξακολουθούν να μας θεωρούν αναλώσιμους, αδιαφορώντας προκλητικά και μεταφέροντας στις πλάτες των υπαλλήλων όλη την ευθύνη για την αντιμετώπιση των δεκάδων καθημερινών προβλημάτων και των σοβαρότατων δυσχερειών. Στρέφουν το βλέμμα και εγκαταλείπουν στην τύχη τους υπηρεσίες – κολαστήρια, πολλές φορές καθ' υπόδειξη «συμβούλων», «παρασυμβούλων» και υπηρεσιακών παραγόντων. Υπηρεσίες ακραία υποστελεχωμένες, με σοβαρότατες ελλείψεις σε όλα τα επίπεδα και σε πολλές περιπτώσεις χωρίς καθαριότητα, θέρμανση και κλιματισμό! Ακολουθώντας παλιές και δοκιμασμένες πρακτικές, προκαλούν, ενθαρρύνουν και παγιώνουν με διχαστικούς όρους τη δημιουργία «πατρικών» και «πληβείων», με τους δεύτερους να παραμένουν αβοήθητοι και εγκαταλελειμμένοι στην πρώτη γραμμή της ανένης καθημερινής «μάχης», διακινδυνεύοντας ακόμη και την σωματική τους ακεραιότητα ή την ψυχική τους υγεία. Όλα αυτά δε, υπό την δαμόκλειο σπάθη σχετικής διάταξης νόμου που πεισματικά και παρά τη μεγάλη έλλειψη προσωπικού αρνούνται να καταργήσουν και αφορά «στην πιθανή ύπαρξη πλεονάζοντος προσωπικού». Οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι μετά την εφαρμογή του οργανογράμματος

κινδυνεύουν να μπουν στη διαδικασία να αναζητήσουν αλλού την τύχη τους, χωρίς να γνωρίζει κανείς τους όρους και τις προϋποθέσεις. «Πιλοτικό» κι αυτό!

- Να επιταχύνει τις διαδικασίες έκδοσης των συντάξεων και της διεκπεραίωσης των κάθε είδους αιτημάτων ασφαλισμένων και συνταξιούχων. Για το πρώτο δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε αφού από τον Ιανουάριο του 2017 προειδοποιούσαμε ότι, με βάση τον - ανύπαρκτο - σχεδιασμό της Διοίκησης και του Υπουργείου, κανένα χρονοδιάγραμμα δεν πρόκειται να τηρηθεί. Αντίθετα, ολόκληρο το βάρος μεταφέρθηκε στους εργαζόμενους, οι οποίοι εντελώς αβοήθητοι έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό προκειμένου να λειτουργήσει το σύστημα απονομής παρά τις τρομερές δυσχέρειες και ελλείψεις.

Ωστόσο, παρά τις δυσχέρειες, τα λάθη και τις καθυστερήσεις, στις πολιτικές εξελίξεις και στο νέο τοπίο που ενδέχεται να διαμορφωθεί ελλοχεύει ένας μεγαλύτερος κίνδυνος. Συγκεκριμένα, η ρητορική της Ν.Δ. που αφορά στην κατάργηση – μετεξέλιξη του νόμου Κατρούγκαλου, κατά καιρούς επεκτείνεται και στο οργανωτικό – λειτουργικό πλαίσιο που επέβαλε ο ν. 4387/16. Πλαίσιο με το οποίο βέβαια εμείς είχαμε διαφωνήσει, συνδέοντάς το κυρίως με την επιπολαιότητα που αντιμετώπιζε την άμεση ενοποίηση όλων των φορέων, ενώ βέβαια η βασική διαφωνία αφορούσε στο περιεχόμενο και στη νέα ασφαλιστική του νέου νόμου. Γι' αυτό όταν αναφερόμασταν στην ενοποίηση προτείναμε για λειτουργικούς λόγους τη δημιουργία αρχικά τριών ταμείων – μισθωτών, μη μισθωτών και αγροτών – αλλά σε καμιά περίπτωση στη δημιουργία τριών μικρών «ΕΦΚΑ» που απλά θα εφάρμοζαν τις νέες ασφαλιστικές διατάξεις. Για μας δηλαδή το πρόβλημα δεν ήταν ούτε είναι στη «μορφή», παρά μόνο στο βαθμό που μια πιο συντεταγμένη ενοποίηση θα απάλλασσε ασφαλισμένους και εργαζόμενους από τα προβλήματα που ήταν μαθηματικά βέβαιο πως θα προκύψουν. Για να επανέλθουμε όμως στη Ν.Δ. οι ανησυχίες μας συνίστανται στο ενδεχόμενο μιας νέας οργανωτικής παρέμβασης – με άλλοθι και σχετικές προσφυγές στο ΣΤΕ – από την οποία θα προκύψουν αυτόνομοι ασφαλιστικοί οργανισμοί για τους μη μισθωτούς και τους αγρότες, με αμιγώς κεφαλαιοποιητικά χαρακτηριστικά. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ποιες ακριβώς συζητήσεις διεξάγονται με τις «ελίτ» αυτών των επαγγελματικών ομάδων. Γνωρίζουμε όμως τις εκατέρωθεν πάγιες θέσεις για πλήρη αποσύνδεση της υποχρέωσης ατομικής ασφάλισης των εργοδοτών στο δημόσιο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Απαιτείται λοιπόν μεγάλη προσοχή διότι υπό τον οργανωτικό μανδύα της δημιουργίας δύο ή των τριών ταμείων, υπάρχει το ενδεχόμενο να βρεθούμε μ' ένα συρρικνωμένο κρατικό ταμείο, τον ΕΦΚΑ και για πρώτη φορά με ένα ή δύο επαγγελματικά ταμεία κύριας ασφάλισης! Ο συγκεκριμένος σχεδιασμός είναι προφανές ότι αγνοεί εντελώς τους σημερινούς συνταξιούχους, οι οποίοι θα «εγκαταλειφθούν» στον στερημένο από νέες εισφορές ΕΦΚΑ, με ότι αυτό μπορεί να σημαίνει.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΕΦΚΑ

Ο αριθμός των αιτήσεων συνταξιοδότησης που βρίσκονται σε εκκρεμότητα φτάνει τις **80000**. (Δεν περιλαμβάνονται περίπου **25000** αιτήσεις του τελευταίου τριμήνου). Παραμένουμε σ' αυτό το συγκεντρωτικό μέγεθος στο οποίο καταφέραμε να φτάσουμε με εντελώς εμπειρικό τρόπο και με τη βοήθεια των συναδέλφων διότι δυστυχώς, τα επίσημα στατιστικά στοιχεία του ΕΦΚΑ – με ευθύνη της Πολιτικής Ηγεσίας και της Διοίκησης – είναι «χειραγωγημένα». Επιμέρους κατηγοριοποιήσεις και ταξινομήσεις – ελαστικές και ανελαστικές περιπτώσεις, ληξιπρόθεσμες και μη ληξιπρόθεσμες κλπ – ουσιαστικά θολώνουν την πραγματική εικόνα στην οποία εμείς καταλήξαμε λαμβάνοντας στοιχεία από τα τμήματα συντάξεων των Ταμείων. Για τις υπόλοιπες εκκρεμότητες (αναγνωρίσεις χρόνου, διαγραφές, επανεγγραφές κλπ) ήταν αδύνατο να υπάρξει αντίστοιχη διαδικασία, αφού αυτές είναι εκατοντάδες χιλιάδες.

Η κατάσταση είναι ακόμη τραγικότερη στο Γ.Λ.Κ. Οι χρόνοι έκδοσης των συνταξιοδοτικών πράξεων Δημοσίου & Δήμων ξεπερνούν αυτή τη στιγμή τα δύο έτη, λόγω της υποβάθμισης της Γενικής Δ/σης Συντάξεων Δημοσίου του Γ.Λ.Κ. σε απλή Διεύθυνση και την υπαγωγή της στον ΕΦΚΑ, την υποστελέχωσή της, την ασυμβατότητα που παρουσιάζεται στον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων των Δημοσίων & Δημοτικών υπαλλήλων σε σχέση με τα άλλα Ταμεία και την αδυναμία υποστήριξής τους από τα πληροφοριακά συστήματα που λειτουργούν αυτή τη στιγμή στον ΕΦΚΑ. Τη συγκεκριμένη κατάσταση και την πέρα για πέρα άστοχη και «αψυχολόγητη» απόφαση για την ουσιαστική διάλυση της υφιστάμενης δομής του Γ.Λ.Κ. το Μάιο του 2018, καταγγείλαμε στο προηγούμενο Συνέδριό μας. Υπενθυμίζουμε ότι, η συγκεκριμένη απόφαση λήφθηκε χωρίς καμιά προετοιμασία και χωρίς την ύπαρξη των ελάχιστων προϋποθέσεων. Ξαφνικά από τους 150 περίπου συναδέλφους που υπηρετούσαν τον Απρίλιο του 2018, έμειναν μόνο 50!!! Σε συνδυασμό δε με τις υπόλοιπες δυσχέρειες που αναφέραμε παραπάνω δημιουργήθηκε μια χαοτική κατάσταση και μια ακόμη εργασιακή γαλέρα.

Με τον ίδιο εμπειρικό τρόπο που κινηθήκαμε στον ΕΦΚΑ, προσπαθήσαμε να συγκεντρώσουμε στοιχεία για τις συντάξεις που βρίσκονται σε καθυστέρηση : **15000** εκπαιδευτικοί, **7500** Δήμοι – Νοσοκομεία, **8000** στρατιωτικοί και τουλάχιστον άλλες **15000** στις υπόλοιπες κατηγορίες. Ο μέσος χρόνος διεκπεραίωσης είναι άγνωστος, ενώ αναφέρουμε χαρακτηριστικά ότι, μια απλή μεταβίβαση σύνταξης (θανάτου) απονέμεται τουλάχιστον ένα χρόνο μετά. Η κατάσταση είναι τόσο τραγελαφική που ενώ λίγο πριν από τις ευρωεκλογές αποφασίστηκε η δημιουργία «κλιμακίων» για την επιτάχυνση της απονομής των συντάξεων – υπήρξε και το γνωστό ζήτημα με την επταήμερη εργασία – ξέχασαν να ανανεώσουν τις αποσπάσεις των 50 συναδέλφων στη συγκεκριμένη Διεύθυνση! Έτσι στις δύο πρώτες εβδομάδες του Ιουνίου, οι συνάδελφοι υποχρεώθηκαν να δηλώσουν παρουσία στις οργανικές τους θέσεις στο Υπουργείο Οικονομικών και όχι στις υπηρεσίες συντάξεων του Γ.Λ.Κ. Όσο για τα υπόλοιπα χιλιάδες αιτήματα που βρίσκονται σε εκκρεμότητα αμφιβάλλουμε αν έχει έστω και υποτυπώδη εικόνα το Υπουργείο και η Διοίκηση. Υπάρχουν π.χ περιπτώσεις όπου μια βεβαίωση συμμετοχής που αφορά σε διαδοχική ασφάλιση εκκρεμεί για τουλάχιστον τρία χρόνια.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Την άμεση ενίσχυση με μόνιμο προσωπικό.
- Την ενίσχυση και ανανέωση της γερασμένης, σχεδόν ανύπαρκτης, υλικοτεχνικής υποδομής και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Εξαγγέλλουν «φαραωνικής» εμπνεύσεως έργα χωρίς να επενδύουν ούτε ένα ευρώ. Οριστική λύση στα ζητήματα της καθαριότητας, της θέρμανσης και του κλιματισμού. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού καθαριότητας και φύλαξης. Τα κτίρια του ΕΦΚΑ με εξαίρεση τις κεντρικές υπηρεσίες που διαθέτουν υπηρεσίες φύλαξης είναι «ξέφραγο αμπέλι».
- Μονιμοποίηση όλων των συναδέλφων πρώην stage που παραμένουν στην υπηρεσία με δικαστικές αποφάσεις οι οποίοι καλύπτουν στο σύνολό τους πάγιες και διαρκείς ανάγκες περισσότερο από μια δεκαετία. Μονιμοποίηση επίσης για τους τρεις συναδέλφους που προέρχονται από το πρώην ΤΑΝΠΥ και έχουν επίσης δικαιωθεί δικαστικά.
- Την παράταση του μεταβατικού διαστήματος της ενοποίησης μέχρι την ολοκλήρωση κάθε επιμέρους έργου, την τροποποίηση κομβικών διατάξεων του Οργανογράμματος με συμμετοχή των εργαζόμενων, την εξασφάλιση χρηματοδότησης και την εκπόνηση συγκεκριμένου συνολικού σχεδίου και χρονοδιαγράμματος για την εφαρμογή του, με ανάληψη της ευθύνης από το Δ.Σ. του ΕΦΚΑ.
- Τη διεύρυνση του ενδεκαμελούς Δ.Σ. του ΕΦΚΑ σε δεκαεπταμελές με την άμεση αναλογική συμμετοχή εκπροσώπων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων όλων των κλάδων και των

κατηγοριών (ισχύει και για τους υπόλοιπους Οργανισμούς). Ο χαρακτήρας του σημερινού Δ.Σ. και η διαμόρφωση των εσωτερικών συσχετισμών (6/5) για πρώτη φορά υπέρ των διορισμένων από την Κυβέρνηση μελών, καθιστά σχεδόν «διακοσμητικό» το ρόλο των εκπροσώπων. Καταργεί στην πράξη κάθε δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης από τη μεριά των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων και των εργαζόμενων, τα συμφέροντα των οποίων υποτίθεται πως υπηρετεί ο νέος Οργανισμός. Επίσης, ζητάμε διεύρυνση των αρμοδιοτήτων, ενίσχυση και κατοχύρωση υψηλού βαθμού αυτονομίας έναντι των Κυβερνητικών παρεμβάσεων. Την κατάργηση κάθε σχετικής διάταξης που επιτρέπει στο «μακρύ χέρι» της Πολιτικής Ηγεσίας να «ληλατεί» κατά το δοκούν τα αποθεματικά του ΕΦΚΑ. Απόλυτη προστασία και αυτοδιαχείριση από το Δ.Σ. της κινητής και ακίνητης περιουσίας εντός συγκεκριμένου αυστηρού θεσμικού πλαισίου.

- Για τους συναδέλφους που υπηρετούν στα ΠΕΚΑ διεκδικούμε να νομοθετηθεί η νομική τους κάλυψη, όπως ακριβώς ισχύει για τους ελεγκτές της Α.Α.Δ.Ε. Επίσης, την καταβολή οδοιπορικών σύμφωνα με τα ισχύοντα για τους ελεγκτές του ΣΕΠΕ.

τ. ΟΠΑΔ

Ο ΟΠΑΔ μετά την καταργησή του με τον μνημονιακό νόμο 4254/2014, συνέχισε τη λειτουργία του, στο ΙΚΑ, με τον Τομέα Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων και τον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών Υπαλλήλων, με επιτελική μονάδα τη Διεύθυνση Ασφάλισης Παροχών ΟΠΑΔ. Σήμερα μετά από δύομιση χρόνια λειτουργίας του ΕΦΚΑ, έχουν καταργηθεί οι λογαριασμοί των δύο Τομέων, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν τα αποθεματικά τους, συνεχίζουν όμως να ισχύουν οι επιμέρους κανονισμοί παροχών και οι επιμέρους κανονισμοί υπαγωγής στην ασφάλιση Δημοσίου, όπως αντίστοιχα συμβαίνει και με τα άλλα Ταμεία.

Η εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων Δημοσίου & Δήμων είναι «στο κόκκινο», καθώς οι υπάλληλοι του τ. ΟΠΑΔ συνταξιοδοτούνται ή ακολουθούν το γενικό κύμα φυγής από τον ΕΦΚΑ, προς τον ΕΟΠΥΥ, και τους άλλους φορείς με την κινητικότητα.

Οι υπάλληλοι που εξυπηρετούν το Δημόσιο και τους Δήμους στα υποκαταστήματα του ΕΦΚΑ αντιμετωπίζουν τα αποτελέσματα της μετάπτωσης των Μητρώων του ΙΚΑ στον ΕΦΚΑ, όπου έχουν χαθεί τα στοιχεία που είχαν επικαιροποιηθεί κατά την προηγούμενη μετάπτωση από τον τέως ΟΠΑΔ στο ΙΚΑ, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται πολλές διπλοεγγραφές ή η παλαιότερη εικόνα των ασφαλισμένων ως σημερινή, με ό,τι σημαίνει αυτό για την ταλαιπωρία των ασφαλισμένων και των συναδέλφων.

Ο ΟΠΑΔ συνεχίζει να λειτουργεί παράλληλα με το ΟΠΣ ΟΠΑΔ & το ΟΠΣ ΙΚΑ, καθώς δεν έχει γίνει μετάπτωση της βάσης δεδομένων του, όσον αφορά το λογιστήριο, στο ΟΠΣ ΙΚΑ, και κυρίως καθώς δεν υπάρχει ΟΠΣ ΕΦΚΑ, που να ενοποιεί τη λειτουργία των Ταμείων κι επομένως και του ΟΠΑΔ.

Οι πληρωμές των ασφαλισμένων, των συνταξιούχων για αναδρομικά και των παρόχων, για ληξιπρόθεσμες οφειλές συνέχεια αναβάλλονται, λόγω του «σφιχτού» προϋπολογισμού του ΕΦΚΑ, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια ιδιότυπη στάση πληρωμών.

Τα έσοδα δεν ελέγχονται, λόγω κατάργησης της αρμοδιότητας και μη ανάληψής της από τη Διεύθυνση Εσόδων Μισθωτών του ΕΦΚΑ.

ΕΤΕΑΕΠ

Συνεχίζουμε με το ΕΤΕΑΕΠ το οποίο στα συνολικότερα ζητήματα δεν αποτελεί παρά μικρογραφία του ΕΦΚΑ, αντιμετωπίζοντας τα ίδια οργανωτικά και λειτουργικά προβλήματα γι αυτό και οι διεκδικήσεις μας είναι κοινές (οργανόγραμμα, κανονισμός παροχών, σύνθεση Δ.Σ. και ειδικότερα προβλήματα ενοποίησης των ταμείων-μόλις προχθές ενημερωθήκαμε ότι εστάλη για έγκριση στο Υπουργείο ο κανονισμός παροχών και θα σας ενημερώσουμε σχετικά στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα). Αναφερόμαστε βέβαια στην έκταση και όχι στην ένταση των προβλημάτων, αφού σε πολλές περιπτώσεις είναι ακόμη πιο σοβαρά, ιδιαίτερα για ότι αφορά στην έλλειψη προσωπικού και στις συνθήκες εργασίας. Σε συνδυασμό δε, με το μεγάλο όγκο εκκρεμών συνταξιοδοτικών υποθέσεων, προκαλεί απίστευτη πίεση στους εργαζόμενους, εντατικοποίηση της εργασίας, αυθαίρετες μετακινήσεις, παράλληλα καθήκοντα και διάθεση υπαλλήλων. Όσο για το επίπεδο των παροχών, μετά τα συνεχή «σφαγεία» όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, τους «μαθηματικούς τύπους» και τον «επανυπολογισμό» του νόμου Κατρούγκαλου, έχουν λάβει τη μορφή φιλοδωρήματος και για τα εφάπαξ μετά το 2014 της άτοκης επιστροφής εισφορών. (Για το ζήτημα των επανυπολογισμών είχαμε εκφράσει από την αρχή τις επιφυλάξεις μας σχετικά κυρίως με τα στοιχεία τα οποία δόθηκαν στην ΗΔΙΚΑ).

Το βασικότερο βέβαια είναι ότι, ο συγκεκριμένος Οργανισμός κινδυνεύει περισσότερο ίσως από οποιονδήποτε άλλον να βρεθεί στη δίνη ενός ακόμα «μεταρρυθμιστικού» βήματος, μέσω της μετεξέλιξης του θεσμικού πλαισίου προς την κατεύθυνση την οποία περιγράψαμε στην εισαγωγή μας. Οι σχετικές επαναλαμβανόμενες δηλώσεις του κ. Κατρούγκαλου, του κ. Μηταράκη, της κας Χριστοφιλοπούλου κλπ φτάνουν μέχρι και την πλήρη αμφισβήτηση της αναγκαιότητας που υπηρετεί το ΕΤΕΑΕΠ σαν δημόσιος ασφαλιστικός φορέας.

Η υπονόμευσή του δε, έχει ξεκινήσει προ πολλού. Δεν είναι μόνο η ανοιχτή ενθάρρυνση από τον κ. Πετρόπουλο προς συγκεκριμένες επαγγελματικές ομάδες για τη δημιουργία επαγγελματικών ταμείων αλλά και πολιτικές αποφάσεις όπως αυτή περιγράψαμε στο περυσινό μας Συνέδριο σχετικά με το ΤΕΑΠΕΡΤΤ.

Θυμίζουμε ότι, το συγκεκριμένο ταμείο ασφάλιζε το σύνολο των υπαλλήλων της ΕΡΤ ανεξαρτήτως ειδικότητας (1300 άτομα) και έδινε τη δυνατότητα της προαιρετικής ασφάλισης στους δημοσιογράφους (200 περίπου), οι οποίοι στο σύνολο τους ασφαλιζόνταν στο ΤΕΑΠΕΡΤΤ προκειμένου να λάβουν δεύτερη επικουρική σύνταξη. Το σύνολο των συνταξιούχων του τ. ΤΕΑΠΕΡΤΤ ανέρχεται σε 4.773. Σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται και συνταξιούχοι που προέρχονται από τον ΕΟΤ αλλά η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων είναι πρώην εργαζόμενοι στην ΕΡΤ.

Με το Ν. 4498/2017 άρθρα 20-26 (ΦΕΚ 172/16-11-2017) η κυβέρνηση προκειμένου να «σώσει» τον ΕΔΟΕΑΠ, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που ασφαρίζει κατά κύριο λόγο τους δημοσιογράφους για Επικουρική Σύνταξη, Εφάπαξ και περίθαλψη, αποφάσισε να διευρύνει την ασφαλιστική βάση του ΕΔΟΕΑΠ με εισφορές από τους εργαζόμενους της ΕΡΤ «απασφαλίζοντάς» τους από το ΕΤΕΑΕΠ. Έτσι η ΕΡΤ από τον 2/2018 σταμάτησε να καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές στο ΕΤΕΑΕΠ και άρχισε να τις καταβάλλει στον ΕΔΟΕΑΠ.

Δηλαδή, η υποχρεωτική ασφάλιση των εργαζομένων της ΕΡΤ στον ΕΔΟΕΑΠ δεν συνοδεύτηκε και από υποχρεωτική μεταφορά των συνταξιούχων της ΕΡΤ, οι οποίοι παρέμειναν να τους πληρώνει το ΕΤΕΑΕΠ!!! Στη παρ.2 του αρ. 22 του Ν.4498/2017 ορίζεται ότι ισχύουν οι διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης, δηλαδή ο ΕΔΟΕΑΠ τα επόμενα 5 χρόνια δεν θα δίνει σύνταξη στους υπαλλήλους της ΕΡΤ αλλά θα τους στέλνει για σύνταξη στο ΕΤΕΑΕΠ!!!

Πως είναι δυνατόν να αφαιρούνται πόροι από ένα δημόσιο ασφαλιστικό ταμείο να κατευθύνονται σε ένα ιδιωτικό ασφαλιστικό ταμείο και να παραμένουν στο δημόσιο ασφαλιστικό ταμείο οι συνταξιούχοι. Από ποιές εισφορές θα πληρώνονται; Ωστόσο αν αυτό κάτι σας θυμίζει, αφορά στην αναφορά που κάναμε παραπάνω σχετικά με το ενδεχόμενο απόσχισης από τον ΕΦΚΑ επιμέρους επαγγελματικών κατηγοριών και τη δημιουργία χωριστού ασφαλιστικού φορέα.

Κρατάμε επίσης σοβαρές επιφυλάξεις για το ζήτημα του ΛΕΠΕΤΕ – χωρίς να διαφωνούμε με την μερική έστω δικαίωση των συνταξιούχων της Εθνικής – τόσο για τη συμφωνία με την τράπεζα όσο και με τη συνέπεια που δυνητικά αυτή θα δείξει μέσω νέων «διαπραγματεύσεων», σ' ένα ζήτημα που ήδη προκαλεί «δυσφορία» και αντιρρήσεις από την πλευρά της. Είναι τεράστια η ευθύνη της Πολιτικής Ηγεσίας και προσωπικά του κ. Πετρόπουλου, αφού οι αρχικοί όροι της συμφωνίας έπρεπε - μετά από αναλογιστική μελέτη - να περιλαμβάνουν την πλήρη και διαρκή κάλυψη των δικαιούχων από την Εθνική Τράπεζα και όχι την περιορισμένη αρχικά καταβολή και μετά το πέρας της πενταετίας την πλήρη απαλλαγή της.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΠΑΞ ΕΤΕΑΕΠ

Σύμφωνα με στοιχεία του ίδιου του Ταμείου, στις 30/4/2019 οι επικουρικές συντάξεις που βρίσκονταν σε εκκρεμότητα ήταν **87504** και τα εφάπαξ **20614**. Οι συνάδελφοι εκφράζουν βέβαια τις επιφυλάξεις τους τονίζοντας επίσης ότι, οι αριθμοί των καθυστερούμενων συντάξεων τόσο στην επικουρική όσο και στο εφάπαξ είναι «πλασματικοί», αφού εκτός των άλλων δεκάδες χιλιάδες αιτήματα δεν εμφανίζονται επειδή εκκρεμεί η έκδοση της κύριας σύνταξης

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού
- Μονιμοποίηση των 12 συναδέλφων που εργάζονται με δικαστικές αποφάσεις
- Βελτίωση των συνθηκών εργασίας
- Ενίσχυση και ανανέωση της υλικοτεχνικής υποδομής
- Λύση στο πρόβλημα της εξυπηρέτησης του κοινού και της υπηρεσίας του τηλεφωνικού κέντρου
- Μηχανογραφική ανάπτυξη για διευκόλυνση των πολιτών και των υπαλλήλων

ΟΠΕΚΑ

Ο ΟΠΕΚΑ όπως είναι γνωστό αφορά στις προνοιακές υπηρεσίες του πρώην ΟΓΑ, αφού οι ασφαλιστικές - συνταξιοδοτικές μεταφέρθηκαν στον ΕΦΚΑ.

Από την πρώτη μέρα εκφράσαμε τις πάγιες θέσεις μας για τον εντελώς διαφορετικό κοινωνικό χαρακτήρα που ο νέος Οργανισμός οφείλει να υπηρετήσει, σε αντίθεση με τη σκοπιμότητα που καθ' υπόδειξη των δανειστών έρχεται με τη σημερινή του μορφή να διεκπεραιώσει. Δηλαδή, τη μετατροπή της «συστημικής» διογκούμενης φτώχειας σε στρατηγική μεταβλητή δημιουργίας και διαχείρισης του «υποστηριζόμενου» πολίτη, του προνοιακού «επαίτη» και όχι του «δικαιούχου» στο πλαίσιο της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και των αντίστοιχων δικαιωμάτων. Έστησαν δηλαδή, έναν οργανισμό «συμπληρωματικό» και απαραίτητο για τη συνέχιση και τη διεύρυνση των αντεργατικών-

αντιασφαλιστικών πολιτικών τους, έτοιμο να υποδεχτεί τους ανέργους, τους υποαπασχολούμενους και τους κοινωνικά αποκλεισμένους οι οποίοι θα πολλαπλασιάζονται χρόνο με τον χρόνο ως αποτέλεσμα αυτών των συγκεκριμένων πολιτικών.

Τονίσαμε επίσης το γεγονός ότι τέτοιου είδους «μεταρρυθμιστικές» πρωτοβουλίες, με άλλοθι τον «εξορθολογισμό» και τις οργανωτικές και λειτουργικές δυσχέρειες, οδηγούν συνήθως άμεσα ή έμμεσα στον περιορισμό ή στην κατάργηση παροχών και ο ΟΠΕΚΑ δυστυχώς δεν θα αποκλίνει από τον ανωτέρω κανόνα. Διαφορετικά, δεν είχαν κανένα λόγο να αποφύγουν –κατά τα πρότυπα του ΕΦΚΑ– τη δημιουργία Ενιαίου Κανονισμού Παροχών ταυτόχρονα με την έναρξη λειτουργίας του νέου Οργανισμού. Επίσης, η οργανωτική προχειρότητα, το διοικητικό μοντέλο όπως και οι σχετικές πρακτικές είναι αντιγραφής από τον ΕΦΚΑ και το ΕΤΕΑΕΠ.

Τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι του ΟΠΕΚΑ στην εργασιακή τους καθημερινότητα αφορούν σε μια υπερπροσπάθεια να υπερβούν παλιά εμπόδια που παραμένουν - με απόλυτη ευθύνη των Διοικήσεων και της Πολιτικής Ηγεσίας - αλλά και νέα που συνεχίζουν να ορθώνονται μπροστά τους, ώστε να κατορθώνουν τελικά να εξυπηρετήσουν με επάρκεια και αξιοπρέπεια όλους ανεξαιρέτως τους συμπολίτες μας. Τα προβλήματα ωστόσο χρονιάζουν και διογκώνονται και παρά τις επαναλαμβανόμενες ανεκπλήρωτες υποσχέσεις παραμένουν ανεπίλυτα:

- Οι ελλείψεις προσωπικού δεν καλύπτονται με μπαλώματα και προσωρινές λύσεις (όμηροι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου και περιορισμένος αριθμός μετακινήσεων με το σύστημα της κινητικότητας).
- Η έλλειψη προγραμματισμού και κατάλληλης προετοιμασίας με την οποία «φορτώνονται» νέες αρμοδιότητες στον υποστελεχωμένο ΟΠΕΚΑ θα επιδεινώσει αναπόδραστα την εξυπηρέτηση των πολιτών και θα αυξήσει τα καθημερινά εργασιακά προβλήματα.
- Οι χρονιάζουσες ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή θα συνεχίσουν να εντείνουν την καθημερινή ταλαιπωρία συναδέλφων και πολιτών.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Επαρκή στελέχωση του ΟΠΕΚΑ με μόνιμο προσωπικό
- Φροντίδα για την απρόσκοπτη λειτουργία εφαρμογών και δικτύων.
- Άμεση κάλυψη των ελλείψεων σε υλικοτεχνική υποδομή.
- Άμεση επίλυση των εκκρεμοτήτων σε πληροφοριακά συστήματα, νομοθετικές και υπηρεσιακές ρυθμίσεις.
- Άμεση κατάρτιση Ενιαίου Κανονισμού Παροχών στον ΟΠΕΚΑ.
- Επιτάχυνση της διαδικασίας αμοιβαίων μετακινήσεων επιθυμούντων συναδέλφων μεταξύ των δύο φορέων.
- Διαφάνεια και αξιοκρατία στην αντιμετώπιση όλων των συναδέλφων για όλα τα υπηρεσιακά τους θέματα.

ΕΟΠΥΥ

Σχετικά με τον **ΕΟΠΥΥ** είναι γνωστό ότι, ιδρύθηκε με το ν. 3918/11 και καλύπτει σχεδόν το σύνολο του ελληνικού πληθυσμού στις παροχές υγείας. Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα έχει υποστεί τεράστιες αλλαγές και αλλαγή σκοπού, παραμένοντας μόνο αγοραστής υπηρεσιών υγείας. Τα οικονομικά του τελούν υπό τη σκληρή εποπτεία των «θεσμών» και ουσιαστικά χρόνο με το χρόνο υποβαθμίζονται οι παροχές υγείας μέσω συνεχών περικοπών.

Η σύσταση και λειτουργία Αυτοτελούς Τμήματος Εποπτείας, Ανάπτυξης και Λειτουργίας ΕΟΠΥΥ στο Υπουργείο Υγείας, το οποίο θεσμοθετήθηκε με το Π.Δ. 121/17 «Οργανισμός του Υπουργείου Υγείας», στην ουσία καταργεί την αυτονομία του φορέα και θέτει τον Οργανισμό υπό την ηγεμονία του εκάστοτε υπουργού.

Σημαντικό ζήτημα είναι η έλλειψη «Οργανισμού», που είναι απαραίτητος για την λειτουργία ενός φορέα, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πολλές δυσχέρειες στη λειτουργία και στην οργάνωσή του. Η έλλειψη προσωπικού στην Κεντρική Υπηρεσία αλλά και σε πολλές από τις Περιφερειακές Διευθύνσεις δημιουργεί επίσης σοβαρά προβλήματα.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Την άμεση κατάργηση του άρθρου 30 και όλων των υπολοίπων σχετικών διατάξεων του Π.Δ. 121/17 με τις οποίες αφαιρούνται κρίσιμες αρμοδιότητες από το ΔΣ του ΕΟΠΥΥ και μεταφέρονται σε αυτοτελές τμήμα του Υπουργείου, υπονομεύοντας το θεσμικό ρόλο του μοναδικού φορέα παροχής υπηρεσιών υγείας και ανοίγουν την «κερκόπορτα» για σταδιακή υποβάθμιση της συνολικής του υπόστασης.
- Τη στοχευμένη ενίσχυση με μόνιμο προσωπικό.
- Την ολοκλήρωση του Οργανογράμματος με συμμετοχή των εργαζόμενων.
- Την αναβάθμιση των παροχών μέσω του ΕΚΠΥ (Ενιαίος Κανονισμός Παροχών Υγείας)
- Τη μετατροπή του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. αρχικά σε αυτόνομο Ταμείο Ασφάλισης Υγείας (Τ.Α.Υ) μέσω και της επανάκτησης των αρμοδιοτήτων του «παρόχου». Την αλλαγή εποπτείας από το Υπουργείο Υγείας στο Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης. Την άμεση εξασφάλιση σταθερής και επαρκούς χρηματοδότησής του. Την κατάργηση της διάταξης του αρθ. 30 του Π.Δ. 121/17 που αφορά στο νέο Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας. Είναι υπόθεση ολόκληρου του εργατικού κινήματος, ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. να μετατραπεί σταδιακά σε δημόσιο φορέα δωρεάν προστασίας και παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας για ολόκληρο τον πληθυσμό της χώρας.

τ. ΟΕΚ – τ. ΟΕΕ

Για ότι αφορά στους τ. ΟΕΚ και ΟΕΕ, όλοι γνωρίζουμε ότι, το 2012 καταργήθηκαν «εν μια νυκτί» στα πλαίσια της επιχειρούμενης διαδικασίας διάλυσης και κατάργησης του Κοινωνικού Κράτους. Το μεγαλύτερο μέρος των συναδέλφων μεταφέρθηκαν στον ΟΑΕΔ και θεωρητικά το ίδιο ίσχυσε για τις αρμοδιότητες των δύο οργανισμών. Ουδέποτε βέβαια αυτές οι αρμοδιότητες και οι αντίστοιχες

υπηρεσίες δεν αποκαταστάθηκαν πλήρως. Ουδέποτε επίσης δεν συζητήθηκε σοβαρά και φυσικά δεν υλοποιήθηκε η υπόσχεση της σημερινής Κυβέρνησης για την επανίδρυση τους.

Βασικό στόχο και πάγιο αίτημα τόσο του ΠΑΝ.Σ.ΥΠ.Ο. όσο και της Π.Ο.Π.Ο.Κ.Π, αποτελεί η Ίδρυση Φορέα Κοινωνικής και Στεγαστικής Πολιτικής στην χώρα μας, σαν βασική αναγκαιότητα της κοινωνίας μας. Η Ελλάδα της κρίσης και της ανεργίας δεν διαθέτει αυτόνομο φορέα Στεγαστικής Πολιτικής, γεγονός απαράδεκτο αν αναλογιστεί κανείς τις τεράστιες στεγαστικές ανάγκες των πολιτών και τις δυνατότητες αξιοποίησης του στεγαστικού αποθέματος στη χώρα μας. Η εκπροσώπηση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Δημόσιων, Συνεταιριστικών και Κοινωνικών Φορέων Στέγασης «Housing Europe» η οποία αποτελείται από περισσότερους από 40.000 φορείς – παρόχους στέγασης από 23 χώρες, πρέπει να αποτελέσει άμεσο στόχο του νέου φορέα αλλά και του ΟΑΕΔ, όσο εκείνος αποτελεί τον καθολικό διάδοχο του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Έως τη δημιουργία του ως άνω φορέα θεωρούμε δεδομένη την υποχρέωση του Κράτους να διαθέτει τις εισφορές των εργαζομένων για τους σκοπούς για τους οποίους παρακρατούνται. (Ένα μεγάλο ζήτημα που παραμένει ανοιχτό, είναι το συνολικό ύψος των υποχρεώσεων του ΕΦΚΑ προς τον ΟΑΕΔ).

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Τη δημιουργία Γενικής Διεύθυνσης Στέγασης και Μέριμνας στον ΟΑΕΔ (στο σχέδιο του νέου Οργανογράμματος του Ο.Α.Ε.Δ. δεν προβλέπεται).
Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των προγραμμάτων που αποτελούν υποχρέωση του Ο.Α.Ε.Δ., ως καθολικού διαδόχου των καταργηθέντων Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εστίας είναι αδύνατον να πραγματοποιηθούν στα πλαίσια μιας Διοικητικής Δομής επιπέδου κατώτερου της Γενικής Δ/νσης. Η γενική αυτή Δ/νση θα πρέπει να διαθέτει έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό πανελλαδικά και να στοχεύσει στον επανασχεδιασμό και εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων στεγαστικής συνδρομής και κοινωνικής μέριμνας, προκειμένου αυτά να ανταπεξέρχονται στις σημερινές ανάγκες της κοινωνίας.
- Τη δημιουργία Τμημάτων Στέγασης στις Περιφερειακές Δ/νσεις του Ο.Α.Ε.Δ. και αντίστοιχων τμημάτων στις υπηρεσίες πρώτης γραμμής – ΚΠΑ2 (στο σχέδιο του νέου Οργανογράμματος του Ο.Α.Ε.Δ. δεν προβλέπονται).
Αποτελεί απαράδεκτο γεγονός να μην προβλέπονται τα τμήματα αυτά. Το αντικείμενο του τ. Ο.Ε.Κ., το οποίο διεκπεραιώνεται πανελλαδικά είναι ευρύτατο και επιφέρει σημαντική ευθύνη στους υπαλλήλους που το έχουν αναλάβει, οι οποίοι συχνά είναι επιφορτισμένοι και με άλλα καθήκοντα.
- Άμεση επανέναρξη στεγαστικών προγραμμάτων από τον Ο.Α.Ε.Δ.
Είναι ανεπίτρεπτο και σε πλήρη αντιστοιχία με κάθε έννοια κοινωνικού κράτους, στους καιρούς κρίσης που βιώνουμε, η στεγαστική πολιτική του ΟΑΕΔ ως καθολικού διαδόχου του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, να περιορίζεται στις ρυθμίσεις των δανείων και των οφειλών από την παραχώρηση εργατικών κατοικιών. Απαιτείται άμεση μελέτη και υλοποίηση νέων στεγαστικών προγραμμάτων, σύγχρονων, στοχευμένων με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας, πριν αποχωρήσουν προς άλλες υπηρεσίες περισσότεροι υπάλληλοι, οι οποίοι διαθέτουν την πείρα και την κατάρτιση να τα υλοποιήσουν.
- Κατασκευή ή αγορά πρώτης κατοικίας, στόχευση σε προγράμματα επισκευής και ενεργειακής αναβάθμισης κατοικιών, ανάπλασης οικισμών, καταγραφή και προσδιορισμός των κοινωνικών

αναγκών με στόχο τον σχεδιασμό εναλλακτικών μορφών στεγαστικής παροχής για τις περισσότερες ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, είναι μόνο λίγες από τις προτάσεις που έχουμε κατά καιρούς προβάλει και επιμένουμε να στηρίζουμε.

- Αποτελεσματική παρακολούθηση - αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας και εξασφάλιση των εμπράγματων δικαιωμάτων του Οργανισμού. Συντονισμένη, τακτική παρακολούθηση της περιουσίας του Οργανισμού για την πρόληψη και αντιμετώπιση καταπατήσεων ή φθορών. Αξιοποίηση της περιουσίας του Οργανισμού, σε συνεργασία με τις κατά τόπους αυτοδιοικητικές μονάδες, με εκπαιδευτικά ιδρύματα, με ειδικές κοινωνικές ομάδες κλπ, με απώτερο σκοπό την - κατά το δυνατόν - περισσότερο επωφελή για την κοινωνία χρήση της.
Στήριξη προτάσεων για νομοθετική ρύθμιση παράτασης όλων των προθεσμιών των υποχρεώσεων για Κτηματολογικές ενέργειες δανειοληπτών, αλλά και του Οργανισμού για τα ενυπόθηκα δάνεια, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά του.
- Διευθέτηση των εκκρεμοτήτων του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Η έκδοση των οριστικών παραχωρητηρίων που απομένουν, η παραχώρηση αδιάθετων διαμερισμάτων σε δικαιούχους, η αποπεράτωση και τελική παραλαβή των τελευταίων εργολαβιών, οι ρυθμίσεις κατοικιών και δανείων αποτελούν σημαντικά, επείγοντα και ευρύτατα αντικείμενα εργασίας. Είναι αδιανόητο να διεκπεραιώνονται πανελλαδικά από τους ολοένα μειούμενους συναδέλφους που προέρχονται από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, ως κληρονομική τους ευθύνη, ως δευτερεύον αντικείμενο του ΟΑΕΔ και μόνο μετά από τη διεκπεραίωση των «βασικών» τους καθηκόντων.
- Άμεση επίλυση του θέματος μη απόδοσης των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών υπέρ Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. (τ. Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.), οι οποίες δεν έχουν καταβληθεί για τους μηχανικούς του τ. Ο.Ε.Κ. για το διάστημα από 01.01.2007 έως 31.12.2013.
Από την अपαράδεκτη αυτή παράλειψη της νόμιμης υποχρέωσης καταβολής των εργοδοτικών εισφορών στην οποία προέβη αρχικά ο τ. ΟΕΚ, για το διάστημα από 01.01.2007 έως την κατάργησή του, στις 14.02.2012 και εν συνεχεία ο Ο.Α.Ε.Δ. ως καθολικός διάδοχός του και έως την 31.12.2013, οι παλαιοί ασφαλισμένοι, μόνιμοι μηχανικοί του Ο.Α.Ε.Δ., προερχόμενοι από τον τ. Ο.Ε.Κ, κινδυνεύουν να υποστούν σημαντική ζημία κατά τον υπολογισμό του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, βάσει της ανταποδοτικότητας των ασφαλιστικών εισφορών που εισάγεται με τον Ν. 4387/16 (Νόμος Κατρούγκαλου). Το ίδιο θα ισχύσει και για την αντίστοιχη κατηγορία συναδέλφων που έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί, κατά τον επανυπολογισμό των συντάξεών τους, βάσει του ως άνω Νόμου.
Διεκδικούμε να υποχρεωθεί ο ΟΑΕΔ ως καθολικός διάδοχος εργοδότης να καταβάλει τις ως άνω εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές, όπως αιτιολογημένα έχει αποφανθεί ο ΕΦΚΑ, προβαίνοντας στις απολύτως άμεσες και αναγκαίες ενέργειες προς τούτο ή να προβλεφθεί νομοθετικά ότι τα έτη αυτά (2007 – 2013) υπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος προσαυξάνοντας αντίστοιχα και το ποσό της σύνταξης με ειδική εξαιρετική ρύθμιση, θεσπίζουσα απόκλιση από τη σχετική ρύθμιση του άρθρου 28 παρ. 2 περ. α του Ν. 4387/2016 και παρά το γεγονός ότι ο τ. ΟΕΚ (νυν ΟΑΕΔ) δεν κατέβαλε τις οφειλόμενες εργοδοτικές εισφορές, είτε ο υπολογισμός του ύψους της σύνταξης να γίνει με την προσμέτρηση ως μηνιαίου εισοδήματος αυτού που νόμιμα θα όφειλε ο εργοδότης να καταβάλει, επομένως με τον υπολογισμό και των μη καταβληθεισών εργοδοτικών εισφορών. Δηλαδή σε καμιά των περιπτώσεων να μην αποβεί σε βάρος των ασφαλισμένων η μη σύννομη αυτή παράλειψη του εργοδοτικού φορέα τους.
- Βελτιστοποίηση της λειτουργίας των Βρεφονηπιακών Παιδικών Σταθμών Ο.Α.Ε.Δ. και αδειοδότηση λειτουργίας Νηπιαγωγείου.

Τα προγράμματα των Βρεφονηπιακών Παιδικών Σταθμών χρόνο με το χρόνο συρρικνώνονται αναφορικά με τον αριθμό βρεφών και νηπίων που φιλοξενούν. Βασικός λόγος του ετησίου μειούμενου αριθμού της οργανικής δύναμης των Βρεφονηπιακών Παιδικών Σταθμών είναι η έλλειψη κυρίως παιδαγωγικού προσωπικού. Συνολικά, στους Βρεφονηπιακούς Σταθμούς του Ο.Α.Ε.Δ. μπορούν να φιλοξενηθούν, από κτιριακής άποψης, 2.060 βρέφη και νήπια. Σημειώνουμε ότι οι τελευταίες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για τους Βρεφονηπιακούς Παιδικούς Σταθμούς έγιναν το έτος 2007. Αφότου αυτοί περιήλθαν στην αρμοδιότητα του Ο.Α.Ε.Δ., και έως σήμερα δεν έχει πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε πρόσληψη μόνιμου προσωπικού. Πρόσφατα προκηρύχθηκαν ογδόντα έξι (86) θέσεις όλων των ειδικοτήτων με σύμβαση ορισμένου χρόνου και ημερομηνία λήξης την 31-07-2019!!

Διεκδικούμε την πλήρη στελέχωση των Βρεφονηπιακών Παιδικών Σταθμών με μόνιμο προσωπικό και την επέκταση του προγράμματος, με την αύξηση των μονάδων.

Απαιτείται ο επαναπροσδιορισμός αυτής της σοβαρής κοινωνικής προσφοράς προς τους δικαιούχους και ορθολογιστική οργανωτική προετοιμασία για τη δημιουργία και πρωτοβάθμιου εκπαιδευτικού πλαισίου, με την αδειοδότηση λειτουργίας Νηπιαγωγείου.

- Εξυγίανση του προγράμματος του Κοινωνικού Τουρισμού. Έγκαιρη αντιμετώπιση των μηχανογραφικών δυσλειτουργιών και σταθερή τεχνική υποστήριξη καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος Κοινωνικού Τουρισμού, ώστε να εξασφαλίζεται η υλοποίηση χωρίς χρονικές ή άλλες αποκλίσεις από τον αρχικό σχεδιασμό, η έγκαιρη και ανεμπόδιστη πρόσβαση των δικαιούχων και των παρόχων στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες και η άμεση επίλυση των προβλημάτων που προκύπτουν, η αύξηση του αριθμού των παρόχων που συμμετέχουν στο πρόγραμμα.
- Επαναφορά ψυχαγωγικών προγραμμάτων Εργατικής Εστίας. Θεατρικά εισιτήρια, χορήγηση δελτίων αγοράς βιβλίων, εκδρομικών προγραμμάτων, που με επιτυχία εκτελούνταν από τον πρώην Ο.Ε.Ε. και που θα αποτελούσαν «ανάσα ζωής» για πολλούς επαγγελματικούς κλάδους. (Πρόσφατα ανακοινώθηκε πρόγραμμα για δελτία αγοράς βιβλίων).
- Διεύρυνση του νομοθετικού πλαισίου των Β.Α.Ε. και του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας για τις ειδικότητες των συναδέλφων μας που εργάζονται στους Βρεφονηπιακούς Σταθμούς του ΟΑΕΔ. Από τα καθήκοντα του προσωπικού καθαριότητας, μαγείρων και τραπεζοκόμων που εργάζονται στους Βρεφονηπιακούς παιδικούς σταθμούς του Ο.Α.Ε.Δ. προκύπτει το δικαίωμα των συναδέλφων στη λήψη του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, άρα και η αναγκαιότητα συμμετοχής της Ομοσπονδίας μας και του Συλλόγου μέσω αυτής αλλά και με τη στήριξή της, στο συντονιστικό όργανο που έχει οριστεί από την ΑΔΕΔΥ και σε όλες τις δράσεις που στοχεύουν στη διεκδίκησή του.
- Αντιμετώπιση του φαινομένου της Ετεροαπασχόλησης Υπαλλήλων σε καθήκοντα αλλότρια του κλάδου τους. Η απασχόληση σε αλλότρια καθήκοντα επιτρέπεται, βάσει του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, για περίοδο δύο μηνών, με αιτιολογημένη απόφαση προϊσταμένου και δύναται να παραταθεί για διάστημα έξι μηνών ακόμη, με αιτιολογημένη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου. Οποιαδήποτε παράταση πέραν αυτών των περιόδων είναι παράνομη και μη αποδεκτή, ανεξαρτήτως κλάδου και κατηγορίας στην οποία επιβάλλεται. Οι Διοικήσεις του Ο.Α.Ε.Δ. αντιμετωπίζουν την ετεροαπασχόληση ως βολική λύση για την εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών αναγκών του Οργανισμού, προσπαθώντας να καλύψουν με τον τρόπο αυτό τις ευθύνες τους για την υποστελέχωση των υπηρεσιών του.

- Αποκατάσταση όλων των αδικιών του προτεινόμενου Οργανογράμματος του Οργανισμού. Ο απόλυτος αποκλεισμός ή ο επιλεκτικός παραγκωνισμός ειδικοτήτων από τις θέσεις ευθύνης είναι άδικος, καταπατά τις θεμελιώδεις αρχές της ισότητας και της ισονομίας και σε καμία περίπτωση δε μπορεί να γίνει αποδεκτός.
- Δικαίωση των συναδέλφων μας που συνεχίζουν και εργάζονται με δικαστικές αποφάσεις. Πρόκειται για συναδέλφους για τους οποίους εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις και οι οποίοι έχουν διαχρονικά στηρίξει το έργο των τέως Οργανισμών και συνεχίζουν να καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στον Ο.Α.Ε.Δ.. Ένα μέρος από αυτούς, οι προερχόμενοι από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, εργάζονται για πάνω από μία δεκαετία με καθεστώς « stage», πληρώνονται με 480 Ευρώ (!) μηνιαίως και δεν έχουν καν δικαίωμα ασφαλιστικής κάλυψης (!). Δηλώνουμε απερίφραστα ότι στηρίζουμε έμπρακτα τον αγώνα όλων των συναδέλφων μας για μόνιμη εργασία. Καλούμε τη Διοίκηση του Ο.Α.Ε.Δ. να αναγνωρίσει, να προβάλλει και να προσυπογράψει το στοιχειώδες και πραγματικό της υπόθεσης, ότι αυτοί οι συνάδελφοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και ενδεχόμενη αποχώρησή τους θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των Υπηρεσιών μας.
(Σε πρόσφατη Γενική Συνέλευση ψηφίστηκε ομόφωνα από το σώμα η πρόταση για συμμετοχή του Συλλόγου σε όλες τις δράσεις της Ομοσπονδίας για τη συγκεκριμένη διεκδίκηση).
- Διεύρυνση και βελτιστοποίηση των προγραμμάτων απασχόλησης και ασφάλισης του ΟΑΕΔ. Η χώρα με τη μεγαλύτερη ανεργία της Ευρώπης είναι απαραίδεκτο να υλοποιεί περιστασιακά προγράμματα – αντίγραφα το ένα του άλλου, χωρίς σχεδιασμό και στόχευση, χωρίς τελικό στόχο την καταπολέμηση της ανεργίας. Χρειάζεται σχεδιασμός και υλοποίηση ενεργητικών πολιτικών για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας με προοπτική και αξιοποίηση των δεξιοτήτων και των γνώσεων του διαθέσιμου εργατικού δυναμικού. Η επιδοματική πολιτική δεν αποτελεί λύση. Ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού οφείλει να λειτουργήσει ως δυναμικός φορέας της Δημόσιας Διοίκησης χρησιμοποιώντας σύγχρονα εργαλεία τεχνολογίας και την τεχνογνωσία του προσωπικού του και να μετατραπεί σε πυλώνα ανάπτυξης και δημιουργικότητας, ανταποκρινόμενος ουσιαστικά και αποτελεσματικά στον ρόλο του, ο οποίος καθίσταται, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, κρίσιμος. Απαιτείται εξομάλυνση της γραφειοκρατίας, αποσυμφόρηση των υπαλλήλων της πρώτης γραμμής, ουσιαστική επικοινωνία με τους άνεργους και την αγορά εργασίας (και η επιτυχής σύζευξή τους), για τη χάραξη στρατηγικών οικονομικής ανάπτυξης και επιχειρηματικής αειφορίας.
- Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για τη στελέχωση των υπηρεσιών του Ο.Α.Ε.Δ. Η υποστελέχωση των υπηρεσιών του Ο.Α.Ε.Δ. αποτελεί μείζον ζήτημα για τη διασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας των υπαλλήλων του και την παροχή ικανοποιητικών υπηρεσιών προς τον πολίτη. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων (διοικητικού, μηχανικών, προσωπικού όλων των ειδικοτήτων των Βρεφονηπιακών Παιδικών Σταθμών κ.λ.π.) είναι απαραίτητες για την ομαλή υλοποίηση του πολύπλευρου έργου του Οργανισμού.

Κλείνοντας την εισήγησή μας οφείλουμε να τονίσουμε ότι, πιθανότατα η πραγματικότητα είναι ακόμη πιο ζοφερή από τη δική μας περιγραφή. Το ίδιο ισχύει για όλες τις εκφάνσεις της οικονομικής, της εργασιακής και της κοινωνικής πραγματικότητας που βιώνει η ελληνική κοινωνία.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΑΑΔΕ, το 2018 έγιναν κατασχέσεις σε 816.721 τραπεζικούς λογαριασμούς για χρέη προς το δημόσιο, 1.168.438 φορολογούμενοι υπέστησαν αναγκαστικά μέτρα είσπραξης έναντι 1.050.077 το 2017, ότι διπλασιάστηκαν οι εγγραφές υποθηκών σε ακίνητα πολιτών που έχουν χρέη προς την εφορία, ότι ο αριθμός των πολιτών, που έχουν οφειλές στην εφορία, παραμένει σταθερά πάνω από τα 4 εκατομμύρια και ότι το σύνολο των οφειλών των πολιτών προς την εφορία ξεπερνά τα 104 δισ. ευρώ εκ των οποίων μόνο ένα ποσό της τάξης των 3,69 δισ. ευρώ βρίσκεται σε ρύθμιση.

Σε παγκόσμιο επίπεδο και σύμφωνα με στοιχεία που παρουσιάστηκαν από την Oxfam στην ίδια την ετήσια συνάντηση του οικονομικού φόρουμ του Νταβός, το 2018 έκλεισε με τους πλούσιους να γίνονται πλουσιότεροι και τους φτωχούς φτωχότεροι. Στην ίδια έκθεση αναφέρονται τα εξής : Η ψαλίδα της ανισότητας άνοιξε ακόμα περισσότερο. Αν φορολογηθεί δικαιοτέρα αυτό το 1% της παγκόσμιας ελίτ, ισχυρίστηκε η Oxfam, τότε τα 418 δισ. δολάρια που θα μαζευτούν φτάνουν και περισσεύουν για να μορφωθούν και να έχουν πρόσβαση σε δομές υγείας αυτά τα 262 εκατομμύρια παιδιά που τα στερούνται. Περισσότεροι από 2.200 δισεκατομμυριούχοι του κόσμου αύξησαν την περιουσία τους κατά 900 δισ. δολάρια το 2018, κατά 2,5 δισεκατομμύρια τη μέρα. Αυτή η αύξηση του 12% με την οποία έγιναν πλουσιότεροι οι πιο πλούσιοι του πλανήτη έρχεται σε τραγική αντίθεση με τη μείωση κατά 11% στα εισοδήματα των φτωχότερων εθνών του κόσμου. Η οργάνωση έδωσε κι ένα γλαφυρό παραδείγματα : Μόλις το 1% της περιουσίας του Τζεφ Μπέζος, του πλουσιότερου πλέον ανθρώπου στη Γη, φτάνει για να χρηματοδοτήσει το δημόσιο σύστημα υγείας της Αιθιοπίας, μιας χώρας 105 εκατ. ανθρώπων.

Σας προτείνουμε επίσης να διαβάσετε στο περιοδικό «Σελιδοδείκτης για την εκπαίδευση και την κοινωνία» το άρθρο του Δημήτρη Αναστασίου «*Βρετανία και αναπηρία: Μια ανθρώπινη καταστροφή. Σχόλιο για τις Κοινωνικές Ανάγκες και τα Κοινωνικά Δικαιώματα*».

<https://selidodeiktis.edu.gr/2019/05/02/%CE%B2%CF%81%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%AF%CE%B1%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%AF%CE%B1%CE%BC%CE%B9%CE%B1%CE%B1%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%8E%CF%80%CE%B9%CE%BD%CE%B7-%CE%BA/>

Ωστόσο το εργατικό κίνημα παραμένει στην ουρά αυτών των εξελίξεων αφού εκτός των άλλων, στο επίπεδο της πλειοψηφίας των συνδικαλιστικών ηγεσιών η προσέγγιση του ζητήματος είναι δήθεν υπερταξική με τις γνωστές φλυαρίες περί «κοινωνικών συμβολαίων», αποτελώντας ουσιαστικά τη «light» εκδοχή της διαχειριστικής προσέγγισης του ΣΕΒ.

Οι συγκεκριμένες όμως προσεγγίσεις όσο κι αν επιχειρούν να το κρύψουν τόσο οι μεν όσο και οι δε, θα βρεθούν δυνητικά αντιμέτωπες με τεράστια αδιέξοδα τόσο σε οικονομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο σαν αποτέλεσμα χαοτικών αντιφάσεων που δεν αποτελούν παρά εκφάνσεις των ίδιων των αντιφάσεων ολόκληρης της σφαίρας διανομής και κυρίως της ίδιας της σφαίρας παραγωγής. Ο χαρακτήρας των πραγματικών αγώνων λοιπόν δεν μπορεί παρά να είναι ταξικός, διαλύοντας κάθε αυταπάτη, κάθε «κανονικότητα» και κάθε εφησυχασμό.

Σας ευχαριστούμε